

**RZECZNIK DYSCYPLINARNY
SĘDZIÓW SĄDÓW POWSZECHNYCH**

KOMUNIKAT
Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych
w sprawie zakończenia postępowania dyscyplinarnego przeciwko
Jarosławowi O., sędziemu Sądu Okręgowego

Informuję, że 10 marca 2021 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Powszechnych sędzia Przemysław W. Radzik skierował do Sądu Dyscyplinarnego wniosek o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej przeciwko Jarosławowi O., sędziemu Sądu Okręgowego, któremu zarzucił popełnienie przewinienia dyscyplinarnego z art. 107 § 1 ustawy z 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych w brzmieniu obowiązującym do 13 lutego 2020 r., polegającego na tym, że: w dniu 18 stycznia 2020 r., nie zachowując powściągliwości w korzystaniu z mediów społecznościowych, znieważył Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudę w ten sposób, że na serwisie społecznościowym „Twitter” jako użytkownik „@jaroochocki” zamieścił wpis o treści: *„Panie Duda! Piszę to z całą odpowiedzialnością. Jest pan złym człowiekiem, marnym prezydentem, ziającym nienawiścią w imię swoich doraźnych i partyjnych, politycznych celów. Szkodzi pan Polsce! Sędzia Jarosław Ochocki”*, przez co naruszył art. 178 ust. 3 Konstytucji w zakresie zakazu prowadzenia działalności publicznej nie dającej się pogodzić z niezależnością sądów i niezawisłością sędziów oraz art. 82 § 1 ustawy Prawo o wyroju sądów powszechnych w zakresie obowiązku postępowania zgodnie ze ślubowaniem sędziowskim, w tym w szczególności stania na straży prawa i kierowania się zasadami godności i uczciwości w służbie i poza nią, co stanowiło uchybienie godności urzędu oraz naruszało zasady etyki zawodowej określonym w § 2, § 4, § 5 ust 2, § 10, 16 i 23 Zbioru Zasad Etyki Zawodowej Sędziów i Asesorów Sądowych.

Kwalifikując działanie obwinionego, jako przewinienia dyscyplinarne, polegające na uchybieniu godności urzędu, należy przypomnieć, że jakkolwiek sędziowie nie są ograniczeni w prezentowaniu swoich poglądów w zakresie funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości, to jednocześnie mogą czynić we właściwej formie, w sposób stonowany, tak, aby nie narażać innych osób na poniżenie lub uszczerbek na honorze i godności. Wyznaczając granice, których przekroczenie skutkuje odpowiedzialnością dyscyplinarną sędziego,

ustawodawca odniósł się do roty ślubowania określonej w art. 66 Prawa o ustroju sądów powszechnych, z której wynika, że sędzia jest obowiązany w swym postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości, w tym nie dopuszczać się działań bezprawnych, także w odwołaniu się do konstytucyjnego prawa do wolności słowa, a stosownie do art. 82 usp ma postępować zgodnie ze złożonym ślubowaniem i unikać wszystkiego, co mogłoby przynieść ujmę godności sędziego.

Godność nabywana w chwili objęcia urzędu sędziego to atrybut zapewniający autorytet sądu i sędziego osobiście. To pojęcie stanowi wzorzec postępowania sędziego, wynikający z przepisów prawa, norm etyki zawodowej i innych norm moralnych, spisanych i niespisanych w zbiorze etyki zawodowej sędziów. Z godnością urzędu sędziego i cechującą każdego sędziego nieskazitelną charakteru wiąże się ustalony standard postępowania sędziego, który stanowić powinien wzór dla innych i którego efektem powinno być wzbudzenie społecznego szacunku. Tego rodzaju wzorzec wiąże sędziego nie tylko w czasie wykonywania obowiązków służbowych, ale także poza służbą. Sędzia powinien unikać zachowań które mogłoby podważyć zaufanie do jego niezawisłości i bezstronności. Powinien także powściągliwie korzystać z mediów społecznościowych.

Pomimo, że sędzia jak każdy obywatel ma prawo do wyrażania swoich poglądów, także politycznych, dotyczących działania osób piastujących najwyższe funkcje państwowe, to specyfika służby sędziego uzasadnia ograniczenie swobody wypowiedzi, natomiast etyka zawodowa nakazuje powściągliwość w demonstrowaniu emocji zwłaszcza podczas publicznych wypowiedzi, a szczególnie w sytuacji gdy nieuzasadniona ekspresja naraża inne osoby na poniżenie ich honoru i godności. Ograniczenie prowadzenia działalności publicznej przez sędziego nie oznacza całkowitego pozbawienia sędziego możliwości korzystania z podstawowych wolności i praw politycznych, skutkuje jednak nakazem daleko idącej powściągliwości w korzystaniu z nich, wykluczając działalność, która kolidowałaby z obrazem sędziego jako osoby bezstronnej i politycznie neutralnej, a także z obrazem sądownictwa jako struktury oddzielonej od innych władz.

Zachowanie sędziego w służbie i poza służbą powinno cechować poczucie sprawiedliwości, obiektywizmu, obowiązkowości i godności, ale także opanowanie, umiar i powściągliwość w wyrażaniu poglądów, w tym realizacji obywatelskiego prawa do krytyki, umiejętność opanowywania emocji, a przede wszystkim, nieuzewnętrznianie jej w sposób obraźliwy dla innych osób. Chodzi zatem o rozsądny umiar, takt i kulturę we wszystkich sferach działalności sędziego, zarówno w jego stosunkach służbowych, jak i pozasłużbowych, albowiem w każdym czasie i w każdych okolicznościach sędzia powinien dbać o autorytet

swojego urzędu, gdyż w taki sposób, nie siejąc społecznego zgorszenia, może dbać o dobro wymiaru sprawiedliwości, w tym przede wszystkim budować zaufanie do niezawisłości i bezstronności władzy sądowniczej oraz rozsądku i powagi jej przedstawicieli.

Sędziowie są przedmiotem uważnej obserwacji pod kątem wymogów wynikających z obowiązku sprawowania urzędu z godnością i wymaga się od nich o wiele więcej niż od przeciętnego członka społeczeństwa. Natomiast znieważanie jakiegokolwiek osoby, nie mieści się we wzorcu godnego zachowania każdego człowieka, nie tylko sędziego. Publiczne znieważanie urzędującego Prezydenta RP naruszało wynikający z Konstytucji RP generalny nakaz zachowania przez sędziego apolityczności i nie miało nic wspólnego z realizacją konstytucyjnego prawa do swobodnego wyrażania opinii oraz ferowania krytyki władzy publicznej.

W ustalonych realiach przedmiotowej sprawy, obwiniony nadużył prawa wyrażania opinii, naruszył dobre obyczaje sędziowskie, a tym samym godził w interes wymiaru sprawiedliwości. Opisane z zarzucie dyscyplinarnych umyślne i nacechowane złym zamiarem (*dolus malus*) działanie obwinionego, w oczywisty sposób szkodzą władzy sądowniczej i jej wizerunkowi.

(-) SSA Piotr Schab
Rzecznik Dyscyplinarny
Sędziów Sądów Powszechnych